

Böjte Csaba levele a holnapról

Kedves Kollégák!

Gyermekeink nevelését felelősen vállaló testvéreim!

Érdeemes elolvasni az interneten az alábbi címen található írást: http://gondola.hu/cikkek/77472-Basescu_Romania_nem_finanszirozhatja_kolcsonokbol_a_bereket_es_a.html

A román államelnök világosan kimondja, hogy kölcsönökből élünk. Mindenki látja, hogy a nálunk fejlettebb országok hitele is elapadhat, pl. Görögország, Írország, Portugália... De azt is láttátok, hogy mi történik Angliában, ahol a jóléti társadalomban felnőtt fiatalok, a modern angol oktatási rendszeren keresztülment nagyra nőtt emberek semmit nem kímélve gyűjtogatnak, szétvernek mindent. Tudjuk, hogy globalizálódó világunkban lassan elterjed ez a jelenség, és féltő, hogy mint minden, előbb-utóbb hozzánk is begyűrűzik. Elgondolkodtató!

Fel kell készülni arra az időre, mikor az állam nem adni, hanem elvenni fog. Mióta a világ a világ, az állam mindig az alattvalóiból élt, és nem külföldről felvett kölcsönöket osztott szét az állampolgárok között. Szerintem lassan, de biztosan itt nálunk is visszaáll az évezredes szokás. Az állam nem fog adni, osztogatni, hanem csak kérni fog, és az adókból kifizeti az adósságot, és ami marad, annak egy részét fogja visszaosztani azoknak, akiknek jónak látja. Ez ilyen egyszerű! Lehet, hogy ezt a kanyart lassan, fokozatosan veszi be a mi államunk, de lehet, hogy nagyon gyorsan átalakul minden, és egyszerre csak nagyon csípős, hideg ősz lesz. Persze a nap majd akkor is minden reggel fel fog kelni, az élet megy tovább, csak fagyos hideg lesz, és mindenkinek nagyon ügyesen fel kell öltöznie. Erre kell tudatosan felkészülni!

Mi, akik a gyerekeket, a fiatalokat fel akarjuk készíteni a holnapra – ezt jelentené a nevelés –, ismernünk kell a holnapot, és arra kell felkészítenünk őket, hogy akkor is jókedvű, Istenben, önmagukban bízó, a jég hátán is megélő, az életet vállaló emberek legyenek. Tudjátok, nem véletlenül szerveztük meg a „pusztai vándorlás hete” elnevezésű tábor Szovátán! És az „Ábel a rengetegben” nevű tábor is nagyon tudatosan terveztük meg Kászonban. Meg kell tanítanunk a ránk bízott gyerekeket a jég hátán is megélni. Hogy ebben az iskolák vagy a más látó hatóságok mennyire partnereink, az nem számít. Ezt a feladatot nekünk, a Szent József-i értelemben vett szülőknek becsülettel vállalnunk kell, és jó végre kell vinnünk.

E célból fogalmaztam meg néhány javaslatot:

1. Minden napközi otthon, minden családot kértem, hogy a konyhakert művelését vegye komolyan. Istennek legyen hála, házainkat látogatva nagyon sok szép kertet láthatok. A kertben termelt hagymát fel kell fenni, a paszulyt szépen leszedni, megszáritani, tárolni, a zöldségekből télire zakuszkát készíteni, paradicsomot befőzni, káposztát sarvalni, hordóba eltenni. Ez és sok más hasonló dolog mind-mind elsőrendű oktatási célunk. Ezt az állam nem kéri tőlünk számon, de az élet majd számon fogja kérni, és az lenne jó, ha azon a vizsgán is átmennének a gyerekeink. Sok szép kezdeményezés van a házainkban, de ennek ellenére azt mondom, hogy ebben az irányban sokkal bátrabban kellene mennünk. Őseink a földből, az erdőből éltek, és fizették az adókat, tartották el az államot is! Előrelátó bölcs gondolkodás, kemény kétkezi munka tarthatja fent a jövő családjait itt Erdélyben is, és erre meg kellene tanítanunk a gyerekeinket! Ez sok szempontból még fontosabb, mint az iskolák végtelen elméleti oktatása.

2. A gyerekeket, a fiatalokat meg kell tanítani az önfenntartásra. Csíksomlyóról Zsókaék elmentek ősszel krumplit szedni másoknak, és napszámként egy-egy zsák krumplit kaptak. Almát is szedtünk részibe, és biza, télen nagyon finom volt. Mindenik ház szervezze meg az őszi munkákat. Nemcsak azért kell a családoknak szépen elmenniük dolgozni, hogy legyen mit ennünk, hanem azért is, hogy a nagyobb gyerekek tanulják meg a munka által megtermelt anyagi javak megbecsülését. Lehet, hogy a hatóság majd kifogásolni fogja ezt, de szeretettel kérdezétek meg, hogy a tanácsok adása mellett átvállalják-e a számláinkat, a gyermekek fenntartási költségeit? És főleg azt kérdezétek meg, hogy 10-20 év múlva el fogják-e tartani az élnélhetetlen, naplopó fiatalokat? Vagy mint Angliában, százasaival fogják majd bezárni őket?

3. Szeretettel kérek, szépen menjetek ki az erdőbe, tanítsátok meg a gyerekeket meglátni a természet adta adományokat. Tanítsátok meg meglátni a nyirkos oldalban a forrást, és azt szeretettel befogni egy kis csorgóba, biztonságosan tüzet rakni, üstben ételt készíteni a természethez közeli állapotban, és azt jó étvággal elfogyasztani. Az erdőben termelt gyümölcsökből télire eltenni, jó, ehető gombát szépen megszáritani, finom hecserli lekvárt főzni – mind-mind olyan fontos feladat, mint a szorzótábla megtanítása, vagy az iskolában tanított más tantárgyak.

4. Mindenütt, ahol lehet, lassan le kell válni a kiépített rendszerekről. A fűtést már több házunkban is átállítottuk fára. Házainkat biztatom, hogy nézzenek ki szép eladó erdőket, kezdjenek tárgyalásokat, és értesítsenek engem is a fejleményekről, lássuk, mit tudunk tenni? Én biztos, hogy mindent megteszek erőm szakadtáig, hogy téli fűtésrendszerünket szépen önfenntartóvá tegyük. Nem látok más utat, őseink is csak ezen az úton jártak. Így legalább népünk egyszerű fogatosainak, erdőmunkásainak adhatjuk kevés pénzünket, és nem távoli országok mágnesainak.

5. Vízszámláink hihetetlenül magasak. Csíksomlyón sikerült befogni egy forrást, kis tavat is ástunk, így az öntözéshez, állatok itatásához, locsoláshoz a víz Istentől van. Tovább is szeretnénk lépni ebben az irányban. Isten minden házra bőséges esőt csorgat, fel kell azt fogni locsolásra, kocsimosásra stb. Minden háznak tudatosan le kell faragnia fenntartási költségeit. Gyerekeinket is erre az egyszerű, takarékos, fenntartható pályára kell állítanunk. El kell magyarázni, hogy nem kell a csapatokat maximumra kinyitni kézmosás alatt. A villanyokat le kell oltani ott, ahol nem tartózkodunk, a fűtés, szellőztetés kérdéseiről sokat beszélünk, de ti ezt tanévkezdéskor újból vegyétek át a gyerekekkel. Ebben az irányban minden javaslatot hála szeretettel fogadunk. Régóta kérem a házak vezetőit, hogy ebben az irányban tett lépésekről is számoljanak be írásban, hadd tanuljunk egymástól! Próbáljunk fenntartható rendszert működtetni, és gyermekeinket is abba belenevelni.

Biztos, hogy jön a tél, és nem kell megijedni a közelgő fagyos időtől, de fel kell készülni rá. A közelgő gazdasági összeroppanástól sem kell pánikolni – senki nem tudja még, hogy mit hoz a holnap –, de szerintem bölcsen, okosan félre kell tenni a lezser nyári ruhát, és fel kell készülni a komoly mínuszokra, mert biztos, hogy ennek a sok pazarlásnak meglesz a böjtje.

Az Isten adta holnapban bízva,

Csaba t.

Hozzászólások

Csak arról ne feledkezzünk meg, hogy a föld, a víz és a levegő is a hitelezők tulajdona már, eladta nekik a helyi komprádor burzsoázia. No meg az összes föllelhető növény, állat és gomba, mert már ezeket is szabadalmaztatták.

Ezért aki:

- nem génmódosított vetőmagot ültet a konyhakertjébe,
- nem szabványos gyári konzervet vesz akármelyik áruházban,
- az adóhivatal megkerülésével természetben fogad el bérezést napszámban végzett munkájáért,
- hulladékfával tüzel olaj vagy gáz helyett,
- forrás vizét saját fogyasztására fordítja,
- erdőben gombát, bogyót, gyümölcsöt szed, netán vadászik,
- szabad tűzön főz, nem gáztűzhelyen,
- esővizet gyűjt és használ,

az szerzői jogot sért, és bűncselekményt követ el, mert jogos hasznától fosztja meg nagylelkű hitelezőinket. Ne csodálkozzon hát, ha a törvény teljes szigorával fogja üldözni. És még az erdőbe sem menekülhet, mert azt is eladták.

Előbb-utóbb kitör a harc a közjavakért, de nem a rászorulóknak között, hanem a rászorulóknak és a „tulajdonosok” magánhadseregei között.

Demeczky Jenő

Ha jól értem Demeczky Jenő szavait, „szerzői joggal” védetten minden a „hitelezők” tulajdona. Nos, a mi feladatunk csupán csak egy: elismerni, hogy minden szerzői joggal van védve, ám az eredeti szerzőé, a megalkotóé, azaz a Teremtőé (legyen az a Jézus által megélt Isten, a zsidók Istene vagy bármilyen néven tisztelt Isten). Tehát csak egyetlen törvényt kell elfogadnunk, mert ebből már következik a teremtmények ingyenes – de GONDOS – használata joga!

Nemes Ákos

Nemes Ákos gondolata jó, de a távollévő „jogtulajdonos” nevében jogot gyakorlók mindig felbukkannak, hozzászólása tehát csak elméleti kedvesség. Kissé szélsőséges, provokatív mondatokkal szemléltetem, hogy a megoldáshoz nagyon gyakorlatias megvitatás kellene:

Mi a gyakorlati megoldás? Például mit lehet tenni, ha egy önkormányzat vagy adóhivatal a gyalogosoktól járda-használati díjat kezd szedni? Vagy ha a Monsanto pereli Magyarországot azért, mert „kiváló” génpiszkáinak korlátot szab? És így tovább. Mi a megoldás, mi a megtehető és megteendő??

Jogi síkon küzdeni? Megtagadni a sablonos vásárlói életmódot, és otthon búzát termeszteni a tetőtérben? Interneten széleskörű felháborodást koordinálni, bojkottot, a politikusokat és gazdasági döntéshozókat elárasztani levelekkel, esetleg utcára vonulni? Esetleg valakik meglincselik a Monsanto elérhető tisztségviselőit, miközben az igazi mozgató gazemberek elérhetetlenek védett magánbirtokaikon? Elköltözni Új-Zélandra vagy a Holdra? Mi a megoldás??

Vagy csak „jóistenezünk”, mert nincs reális megoldás?

Már a félmegoldások is bizakodás felé indíthatnak, HA valóságok!

Simonyi Béla

Nem szabadalmaztatott a teremtés, hanem a teremtést privatizálták a gazdagok a szegényekkel szemben. Szerintem ennek abszurd volta nagyon sokakat ráébresztene, hogy mi a teendő. A teremtés privatizálásnak megbélyegzése és leleplezése az elsődleges.

Garay András

Megoldást nem tudok, csak ötletek. Minden irányban próbálkozni kell.

A jogi út is egy lehetőség. A számítógép-felhasználókat fejő üzleti vállalkozások egymás közti peres ügyeiben sok olyan bírói döntés született, amely mindkét felet elmarasztalta, mert bizonyítható volt, hogy az alperes és a felperes egyaránt ugyanazon egyetemi, kutatási, tehát közpénzből fizetett fejlesztésre alapozta a saját termékét, ezért nem volt mit egymás szemére vetniük, mindketten a közjót bitorolták. Előlények esetében a génpiszkált termékekről még könnyebb bizonyítani, hogy évmilliárdos, köztulajdonú „fejlesztésen” alapulnak. Akár zöld szervezetek is indíthatnak ilyen pert, de sokkal hatékonyabb lenne (a szoftveróriások csatáiból okulva), ha két ellenlábás génpiszkáló céget sikerülne egymás ellen ugrasztani, így a tetemes perköltséget nem a kizsákmányoltaknak kellene állniuk.

A járdáról is be lehet bizonyítani, hogy adóból épült, tehát a beszedett díjak az adófizetőket illetik.

Ki kell használni a létező génbankot is, el kell érni, hogy bárki kaphasson belőle, aki őshonos fajtát akar termelni.

Létre kell hozni a vetőmagok feketepiacát. A kínai piacon az összes világmárka utánzatát fillérékért lehet kapni, ezen a piacon lehessen az igazi vetőmagokat csereberélni, adni-venni.

Partizánkodni is kell; ha kendert lehet a télikertben termeszteni, akkor lehet búzát is.

Demeczky Jenő